

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

Hvad produktionen af de lettere gummistøvler angår, har den måttet lide under, at de erhvervsmæssigt vigtigere, svære støvler blev taget først. Jeg vil minde om, at vi i 1947 har haft en produktion på 430 000 par mod en førkrigsproduktion på ca. 700 000 par. Her er der altså fortsat en underforsyning, som vel især rammer børnestøvlerne, der, som den ærede spørger så rigtigt pegede på, er særlig vigtige, også set fra et socialt synspunkt, da det er billigt fodtøj. Imidlertid regner vi med, at 1948 vil bringe en større produktion end 1947, og i 1949 vil den yderligere gå i vejret, så det stillede spørgsmål kan jeg altså besvare bekræftende.

Hvad angår råvarerne er det rigtigt, at foruden gummi spiller lærred en meget stor rolle. En overgang efter krigen var der en enorm mangel på cykledæk, der har stor erhvervsmæssig betydning for arbejdere, landbrugere og andre, som skal tilbagelægge store vejstrækninger til deres arbejde. Derfor lagde man stor vægt på at få dette behov dækket; det er nu sket, og derfor kan vi formentlig yderligere forcere gummiproduktionen ved at føre stræklærredet over fra cyklerne til en fabrikation af gummifodtøj.

Import og eksport spiller en meget ringe rolle i denne forbindelse. Importen udgjorde i 1939 et beløb på godt 300 000 kr., i 1945 var det nede på godt 20 000 kr., i 1946 var det oppe på over 1 mill. kr., men derefter er det gået ned i nærheden af den normale import, og det spiller kun relativ ringe rolle for øjeblikket. Der har været nogle mindre eksportforretninger: til Belgien på ca. 10 000 kr. og til Schweiz på ca. 1000 kr. Heller ikke dette spiller nogen rolle for forsyningen. Det afgørende er den danske produktion, der altså er i stigning, som jeg har skildret. Måske burde jeg tilføje som en kompliment til den danske industri, at man efter hvad der fremhæves er i stand til at fremstille disse gummistøvler billigere herhjemme, end man kan importere dem. Det hævdes, at en dansk støvle, som i dag kan fremstilles og sælges for 11 kr., importeret fra udlandet ville koste 17 kr., så at vi ikke alene kan dække vort behov ved dansk produktion, men endda vil kunne gøre det billigere end tilfældet ville være, hvis vi skulle importere.

Oluf Johansen: Jeg takker den højtærede minister for svaret. Jeg vil håbe, at ministerens lyssyn bliver omsat i praksis. I øjeblikket, da vi står foran vinter og pløve, ser det i hvert fald ikke godt ud.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Formanden: Vi går derpå til den som nr. 1 på dagsordenen opførte sag:

Fremstilling af lovforslag.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg skal tillade mig for det høje landsting at fremsætte forslag til lov om støtte til nybygning af fiskerfartøjer m. v. Lovforslaget går ud på for det kommende finansår at opretholde den ved lov nr. 61 af 3. marts 1948 åbnede adgang til fra statens side at yde støtte til nybygning af fiskerfartøjer samt til udskiftning af motoranlæg i sådanne fartøjer, dog med den ændring, at der efter lovforslaget alene ydes lån hertil, medens der efter den nugældende lov ydes såvel lån som tilskud. Til gengæld er adgangen til at opnå lån udvidet ved det forelagte lovforslag.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har fiskeriets hovedorganisationer overfor fiskeriministeriet fremsat anmodning om at få den nugældende lovgivning forlænget. De har samtidig henstillet, at bestemmelserne i den nugældende lov, hvorefter der alene ydes støtte til nybygning af fiskerfartøjer til erstatning for ældre eller forliste fartøjer, ændres således, at der bl. a. også åbnes mulighed for at yde unge fiskere støtte til anskaffelse af eget fartøj. Organisationerne har som begrundelse herfor henvist til, at det høje prisniveau gennem en årrække har været til hinder for denne naturlige udvikling af erhvervet, og har også påpeget, at fiskerflåden ikke er blevet forøget i de sidste år, idet nybygningen ikke har opvejet afgangens som følge af slitage, forlis samt salg — væsentligt af ældre fartøjer — til udlandet, og at det, ikke mindst af hensyn til den udvikling af det danske fiskeri, der i øjeblikket tilstræbes såvel i de indre farvande som på fjerne fiskepladser, vil være af stor betydning, at staten støtter erhvervets bestræbelser for fortsat at kunne disponere over et moderne og konkurrencedygtigt fartøjsmateriel.

Fiskeriministeriet, der fuldtud har kunnet tiltræde dette synspunkt, har imidlertid fundet anledning til at gøre hovedorganisationerne opmærksomme på det principielt betænkelige i fortsat at opretholde en tilskudsordning for fiskerierhvervet på det her omhandlede område samtidig med, at de hidtidige tilskudsordninger indenfor an-